DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 20sten MAART, 1830. N. 11

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

NEDERLANDEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN GENERAAL.

'S GRAVENHAGE.

Zitting van Vrydag 11 *December* 1829.

Voorzitter: de Heer CORVER HOOFT.

Er werd gelezen de navolgende koninklyke boodschap met de daarby behoorend ontwerp van wet.

EDEL MOGENDE HEEREN!

Het ontwerp, hetwelk Wy U Edel Mogenden hiernevens aanbieden, is het treurig maar noodzakelyk uitvloeisel der, in sommige gewesten des Ryks, bestaande omstandigheden.

By het genot van buitenlandschen vrede en inwendige rust, by het bloeyen van zoo vele takken van bestaan en nyverheid, by het aanwezen van zachte wetten, en staatkundige zoo wel als burgerlyke vryheid, zien Wy een klein gedeelte Onzer onderdanen, door overdryving misleid en door dweepzucht van kwaadwilligen aangezet, alle die zegeningen miskennen, en zich op eene hoogstbedenkelyke en ergerlyke wyze tegen de Regering, de wetten, en Onze vaderlyke bedoelingen verzetten.

Het misbruik der drukpers, welker vryheid Wy gewenscht hadden, met mindere beperkingen dan in eenig land van Europa plaats hebben, te verzekeren, heeft maar al te ongelukkig de hand geboden tot aankweeking van onrust, oneenigheid en mistrouwen; tot het verbreiden van leeringen, even gevaarlyk voor het bestaan van alle maatschappelyke instellingen, welke ook derzelver vormen van bestuur zyn mogen, als ten eenenmale strydig met de Regering der Nederlanden, door de Grondwet gevestigd, en met die regten van Ons Huis, welker uitoefening Wy nimmer hebben verlangd zonder bepaling te zien voortduren, maar uit eigene beweging zoodanig hebben beperkt, als Wy, voor het duurzaam welzyn, de zeden en de inborst der Natie, het meest geschikt oordeelden.

Die drukpers, welker grondwettelyk genot uitbreiding van kennis en verlichting ten doel heeft, door kwaadwilligen verlaagd tot het middel, om wrevel en misnoegen, godsdiensthaat en partyschap, bedilling en opstand, te doen geboren worden, heeft de openbare rust, de krachten van den Staat, den onbelemmerden gang des Bestuurs, en de pligtsbetrachting in openbare betrekkingen, zoodanig aangegrepen en ondermynd, dat het Ons tot een smartelyke pligt geworden is, Onze gemeenschappelyke aandacht ernstig daarop te vestigen, en door vaste maatregelen en goede wetten te zorgen, dat de welvaart van den Staat, de trouw en liefde Onzer onderdanen, de aansluiting rondom de monarchale Regering door eene Grondwet getemperd, met één woord, dat ware vryheid, orde en wet, in het Ryk der Nederlanden geëerbiedigd en bewaard blyven.

Daartoe schynt het Ons noodig, Edel Mogende Heeren! dat Wy, by gelegenheid der aanbieding van eene wet, welke alleen ten doel heeft, om, door beteugeling van het kwaad, het genot van het goede te bewaren, Onze eigene beschouwing over den gang des Bestuurs van Ons Koningryk openleggen.

Vestigen Wy Ons oog op de godsdienstige belangen der ingezetenen, dan bevinden Wy, dat, even als de leuze van de godsdienst' welke Wy en Ons Huis op het voetspoor Onzer Vaderen belyden, "vryheid" is, ook die volkomene vryheid van begrippen, die gelyke bescherming van alle in het koningryk bestaande gezindheden, en die onbelemmerde uitoefening van godsdienst, welke door de Grondwet gewaarborgd zyn, steeds de voorwerpen waren van Onze byzondere zorgen.

Ten aanzien van de Roomsch-Katholyke Eerdienst, bood zich, by Onze komst tot den troon, geen veiligere noch geschiktere leiding aan, dan hetgene, onder het roomryk bestuur der zoo te regt geëerbiedigde *Maria Theresia*, in die gewesten van het Ryk bestond, alwaar de Roomsch-Katholyke godsdienst door de meerderheid der ingezetenen beleden wordt.

De maatregelen, door Ons in de eerste jaren genomen, rigtten zich dus naar het voorbeeld van dat Bestuur: sedert het gesloten Concordaat en de volledige ter uitvoerlegging in diezelfde gewesten, geniet de Roomsch Katholyke kerk aldaar ruimer vryheden, dan immer te voren; en dat genot zal weldra, in gelyke mate, ook aan Onze Roomsch-Katholyke onderdanen in de overige provinciën kunnen verzekerd worden, by den gewensten voortgang der schikkingen, welke daartoe nog moesten plaats hebben; zoo dat eene spoedige vervulling der nog openstaande Bisschoppelyke zetels mag worden te gemoet gezien.

Wy verblyden Ons hier openlyk te kunnen byvoegen, dat Ons besluit van den 2den October dezes jaars, welks duurzame kracht, zoo wel door Onze overeenkomsten met het Hof van Rome, als door Onzen standvastigen wil, gewaarborgd wordt, alle de wenschen van dat Hof, in het belang der Roomsch Katholyke Kerk, bevredigd heeft niet alleen, maar dat zelfs het Opperhoofd dier Kerk op het vernemen van dat besluit, Ons zynen dank betuigd en verklaard heeft "dat Wy, aan Onze overeen- "komsten met dat Hof, al de kracht en de werking ge- "geven hadden, welke afhingen van Onzen wil; dat Wy "de uitvoering daarvan woordelyk en zonder vermen- "ging hadden bevolen; dat Wy aan de Bisschoppen de "vryheid lieten, om te handelen volgens de uitgestrekt- "heid der akten, die Wy te voren bevestigd hadden, en "dat Onze beschikkingen niet vatbaar waren voor ee- "nige de geringste bedenking."

Voegen wy hierby, dat de behandeling der zaken van de Roomsch-Katholyke Eeredienst, ten gevolge van een door Ons genomen besluit, staat te worden opgedragen aan een geheel afzonderlyk Bestuur, dan mogen Wy vertrouwen, dat ook in dezen aan de wenschen van velen, zoo wel als aan de Onzen, volkomen zal voldaan zyn.

Wy verbergen Ons echter niet, Edel Mogende Heeren, dat, by het genot van alle die voorregten, een overdreven godsdienst-yver, aangevuurd door min goede bedoelingen, ondersteund door schadelyken invloed, en vaak te weinig bedwongen door het betrachten der beginsel van eene godsdienst, welker voorschriften zoo weldadig tot rust en betamelyke ondergeschiktheid opwekken, nog ongunstig werken, en zaden van verdeeldheid en aankanting zouden kunnen doen kiemen; ja, dat pogingen, om den invloed van eenig godsdienstig leerstelsel op den gang van Ons bestuur te wettigen, zich, onder eenigerlei gedaante, vroeger of later, zouden kunnen vertoonen.

Maar Wy betuigen, dat het Ons ernstig voornemen is, om met alle de middelen die Ons gegeven zyn, tedezen te waken, het wereldlyk gezag by voortduring ongeschonden te handhaven, en standvastig te zorgen, dat, by behoud van godsdienstige vryheid, alle de gezindheden zich stiptelyk houden binnen de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat, ten einde alzoo ook de gewetens-vryheid des volks gewaarborgd en de handelingen des Bestuurs tegen de bemoeijing van alle geestelyk gezag beveiligd blyven.

Zien Wy, Edel Mogende Heeren! op het onderwys, dat bestendig en grondwettig voorwerp Onzer zorgen; dan mogen Wy vertrouwen, door het uit Onze eigene beweging inroepen van wettelyke bepalingen, op den byval van het verlichte en onbevooroordeelde gedeelte Onzes volks aanspraak te hebben. Indien toch, by aanmerkelyke wyziging van het bestaande en door velen toegejuichte, niet die onbeperkte vryheid, welke toomeloos tot verwarring en verwoesting van alle wenschelyke beschaving en ontwikkeling leidt, door Ons is aangenomen, zoo kan eene bedaarde overweging geenzins doen miskennen, dat het Algemeen Bestuur te dezen ook aan het plaatselyke en gewestelyke gezag zoo veel heeft opgedragen, als by de wet konde plaats hebben; en Wy verlangen, door de overweging van U Edel Mogenden, Ons te zien toegelicht, of Wy by Onze voordragt het doel Onzer pogingen, de vereeniging namelyk der betamelyke wenschen van alle Onze onderdanen, zullen getroffen hebben.

Dan Edel Mogende Heeren! de Natie heeft regt, om van Ons te verwachten, dat Wy met gelyke vastheid onberadene eischen zullen afslaan, als Wy billyke verlangen wenschen te bevredigen. Die vastheid welke de grondregel van maatschappelyk geluk is, is ook het beginsel Onzer Regering; en de verzekering, dat Wy ongezind zyn om de lyn, welke eene doelmatige vastheid van ongepaste toegevendheid scheidt, te overschryden, zal, hopen Wy, den welgezinden bemoedigen, en alle uitzigten op het welslagen van dwang en verzet verydelen.

Letten Wy op hetgeen door Ons omtrent het gebruik der Fransche taal is bepaald, dan zien Wy, dat, trapsgewyze, genoegzaam alles daaromtrent is vastgesteld, wat, by het behoud eener eigene, meer algemeene, voor het geryf van de byzondere handelingen der ingezetenen, met billykheid kon verlangd worden. Mogt het Ons intusschen blyken dat die bepalingen ongenoegzaam waren, of zonder ongeryf tot de openbare handelingen konden worden uitgestrekt, dan zullen Wy genegen zyn daarin alle wenschelyke wyzigingen te brengen; maar by de verzekering, dat dit onderwerp, dat Onzer overweging, en aan den toestand der natie onderworpen blyft, voegen Wy die, dat nimmer de uitbreiding van onstuimige drift, of onbetamelyke vordering, het tydstip van voldoening zullen vervroegen.

Het billyk beginselen van de onafzetbaarheid der Regters is bereids door de wet verzekerd, en schynt Onze tusschenkomst, by het zoo aanstaande der regterlyke organisatie niet verder te behoeven.

Beschouwen Wy het onderwerp der zoogenaamde Ministeriële verantwoordelykheid, waarvan het Ons meer moeijelyk valt den waren zin, als het eigenlyke doel, te bepalen, en zien Wy op de voorschriften der Grondwet, welke niet alleen uitsluitend aan Onze beoordeling en beslissing onderwerpt, alle verordeningen der Regering, maar ook overlaat den aard der verpligtingen, welke Wy aan de Hoofden der door Ons in te stellen Departementen verlangen op te leggen, en met *eede* te doen bekrachtigen, dan vermeenen Wy, by het behoud Onzer staatsinrigtingen, by de handhaving van het Ons aanbetrouwde gezag, by de duurzame bescherming der belangen van Onze geliefde onderdanen, aan geene andere verantwoordelykheid van Onze Ministers te mogen gehoor geven, dan aan die, welke, behalve hunne verhouding tot Ons, by de Grondwet en de verdere bestaande wetten, ook voor hen bepaald is; ja Wy vinden in het grondwettig aanwezen van den Raad van State, en in het voorschrift dat *deze*, maar niet dat eenig hoofd van ministerieël departement, *moet* gehoord worden, niet alleen het denkbeeld van ministeriële verantwoordelykheid uitgesloten, maar voor het Nederlandsche volk, daar te boven, een grooteren waarborg, dat alle zyne aangelegenheden, *vóór* derzelver beslissing, behoorlyk worden overwogen.

De invoering der *bedoelde* ministeriële verantwoordelykheid aan de Twee Kamers, waaruit de Staten Generaal bestaan, en aan de Regterlyke magt, zoude de werking der Koninklyke magt, strydig met de Grondwet, elders overbrengen, zonder eenigen wezenlyken en nieuwen waarborg voor 's volks vryheden op te leveren; want, *wie* ook mogten geroepen worden om over de daden der Ministers te oordeelen, geen goede vruchten waren er van zoodanige beoordeeling te plukken, zoo niet degenen, aan welken de verantwoording zoude moeten worden afgelegd, zich geplaatst vonden buiten de Maatschappy, en alzoo verheven boven hartstogten en dwalingen. Nederland staat in dezen niet gelyk met sommige andere landen, alwaar de Ministeriële verantwoordelykheid zonder bedenking heeft kunnen worden ingevoerd, ten gevolge van omstandigheden, welke aan dit Koningryk geheel vreemd zyn, en even daarom aan dezelfs grondwettig bestuur eene geheel andere rigting hebben doen geven.

Maar, Edel Mogende Heeren! Wy gevoelen daarentegen de behoefte, om, door eene vermeerdering der betrekkingen van de Hoofden der Ministeriële departementen met de beide Kamers der Staten-Generaal en hare afdeelingen, het gemeen overleg te bevorderen, en meer en meer te verzekeren; en het is het voorwerp Onzer meest ernstige overweging, hoe en op welke wyze dit Ons doel het spoedigste en het beste zal kunnen bereikt worden.

Ook het onderwerp der conflicten is Onze aandacht niet ontgaan, en evenzeer als Wy den ombelemmerden gang van het administratief Bestuur verlangen te verzekeren, evenzeer begeeren Wy, dat voor niemand Onzer onderdanen noodeloos de toevlugt tot de Regtbanken bemoeijelykt worde, en Wy hebben het voornemen op dit punt terug te komen, na dat de regterlyke organisatie zal zyn tot stand gebragt, als wanneer Wy Ons vleyen durven, die beide even onmiskenbare behoeften op eene doelmatige wyze te zullen vereenigen.

De attributiën der gewestelyke Staten hebben, gedurende de laatste jaren, tot verschillende beschouwingen geleid. Die kolle gien, tot bepaalde en belangryke einden ingesteld, hebben op Ons vertrouwen en op Onze bescherming groote aanspraak; door de Grondwet tusschen de ingezetenen en den troon geplaatst, zyn zy het, die Ons met de byzondere aangelegenheden van hun gewest best kunnen bekend maken, en de belangen van dat gewest aan onze zorge aanbevelen. Dat zy dit steeds op het oog houden, en hunne bemoeijing niet uitstrekken tot de algemeene wetten, welke, meer byzonder, aan de beoordeeling der gemeenschappelyke wetgeving zyn onderworpen; dat zy zich bepalen tot hetgeen, waarby het gewestelyk belang onmiddelyk of ten gevolge van algemeene verordeningen, meer byzonder betrokken is: dan voorzeker zullen het de provinciale Staten zyn, welke de wezenlyke belangen van hunne gewesten en van derzelver ingezetenen met vrucht by Ons

kunnen voorstaan; en het is naar deze wyze van beschouwing, Edel Mogende Heeren, dat Wy, even bereidvaardig, en met belangstelling de voordragten dier besturen ontvangen zullen, als Wy met ernst zullen voorkomen, dat het wetgevend gezag, hetwelk, uitsluitend, door de Grondwet aan Ons en de Staten-Generaal is opgedragen, door verkeerde bemoeying, op eene voor het belang Onzer onderdanen min doelmatige wyze, zoude worden aangerand.

Het bezwaar, hetwelk geacht werd te bestaan, in de bepalingen der reglementen nopens de gevolgen der demissiën in sommige gevallen, niet optigt tot de uitoefening van het stemregt, of andere burgerlyke regten, is door Ons opgeheven.

Slaan Wy eindelyk het oog, Edel Mogende Heeren! op de geldelyke aangelegenheden des Ryks, dan zien Wy, niet zonder eenige voldoening, de uitgaven, voor zoo verre die van de invoering van Grondwettelyke instellingen, van de uitvoering van wettige verbindtenissen, of van algemeene rampen en de onlusten in Onze overzeesche bezittingen onafhankelyk zyn, al meer en meer verminderd; nog meerdere besparingen verzekerd; aan den wensch, om het Gemaal van de ry der belastings-middelen uittewisschen, voldaan; aan het verlangen, om zelfs de mogelykheid van eenig misbruik in de handelingen van het Syndikaat af te snyden, door de voordragt eener wettelyke bepaling beantwoord; ja, met een woord, Ed. Mog. Heeren! ook *hier* is het dat Wy voor ons zelven de meest mogelyke overtuiging hebben, dat, welke ook de uitslag Onzer pogingen, voor de welvaart des volks, voor de verligting zyner lasten, voor de bewaring van een geregeld bestuur, en voor het behoud van het crediet van den Staat, immer wezen mogten, die pogingen, noch door onze tydgenooten, noch door de nakomelingschap zullen miskend worden!

En moet dan, Edel Mogende Heeren! deze beschouwing ons niet van zelve leiden tot bevestiging van Ons vertrouwen op den God onzer Vaderen, op de liefde en dankbaarheid van onze beminde onderdanen, en op de grondwettige medewerking van U Edel Mogenden, tot gemeenschappelyke beteugeling van het kwade en krachtdadige bescherming van al het goede?

Zoo zullen er geene ongelukkige en onschuldige slagtoffers van list en boosheid gemaakt, geen kwaad ongestraft bedoeld of gepleegd worden, maar de eensgezindheid der burgeren, zonder aanschouw van godsdienst of landstreek, gehandhaafd, en de vryheid van allen, ondanks de woelingen van sommigen, ongekrenkt bewaard blyven.—Zoo zal ook ditmaal het gemeen overleg met U Edel Mogenden bydragen, tot bevestiging der maatschappelyke orde; zoo zal de milde doch tevens krachtige werking Onzer Regering, ongeschonden, voor de volgende geslachten en voor Ons Huis, de leerzame voorbeelden Onzer voorvaderen overbrengen, wier wysheid en moed aan de staatkundige, burgerlyke en godsdienstige vryheid der Nederlanden tot schild verstrekten, zoo wel tegen de aanmatigingen eener verleide menigte, als tegen de heerschzucht van buitenlandsch geweld.

En hiermede, Edel Mogende Heeren, bevelen Wy U in Godes Heilige bescherming.

WY WILLEM, enz.

Alzoo Wy in overweging genomen hebben, dat de wet van den 16den Mei 1829, (*Staatsblad No. 34*) wel verre van aan haar oogmerk te hebben voldaan, door verregaande misbruiken is achtervolgd, en meerdere hoon, ongenoegheid, mistrouwen en oneenigheid heeft doen geboren worden.

Dat het alzoo onvermydelyk geworden is, dat kwaad nadrukkelyk tegen te gaan, en daardoor tevens de goede ingezetenen by het genot van vryheid en orde, 's Lands regering en alle ambtenaren in den Staat, in de *rustige* uitoefening der hen aanbetrouwde pligten, te handhaven, en het gezag en de regten, aan Ons en aan Ons Huis door de Grondwet verzekerd, ongeschonden te bewaren;

Zoo is het, dat Wy, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelyk Wy goedvinden en verstaan by dezen:

Art. 1. Alle bescheidene beoordeeling van de handelingen der openbare magten, in boekwerken, tydschriften, nieuwspapieren, en vlugschriften, blyft aan ieder vry en onverlet.

Art. 2. Al wie, op welke wyze ook, of door welk middel, de waardigheid, het gezag, of de regten van den Koning, en van het Koninklyk Huis, zal hebben aangerand, of zich, op eenigerlei wyze, zal hebben schuldig gemaakt aan het betoon van afkeer van den Koning, van minachting der besluiten of verordeningen, door Hem onmiddelyk uitgevaardigd, van beleediging of hoon jegens den persoon des Konings, of eenig lid van het Koninklyk Huis, zal worden gestraft met eene gevangenis van twee tot vyf jaren.

Art. 3. Met eene gevangenis van een tot drie jaren zullen worden gestraft, alle degenen, welke op eenigerlei wyze zich zullen hebben schuldig gemaakt aan het aanranden der verbindtelykheid van, of het aanzetten tot ongehoorzaamheid aan, de bestaande wetten, het in gevaar brengen der openbare rust, door verdeeldheid te verwekken, wanorde en wantrouwen aan te kweeken, de Regering of eenig deel van dezelve, of hare daden en bedoelingen schendig aan te vallen, of haar gezag te ondermynen.

Art. 4. Ingeval van herhaald misdryf, zal de bevorens opgelegde straf met de helft worden vermeerderd.

Art. 5. De vervolging der misdryven, by deze wet vermeld, zal verjaard zyn, na verloop van drie maanden.

Art. 6. Alle vroegere wettelyke bepalingen, voor zoo verre dezelve door deze wet niet zyn vervallen of gewyzigd, en meer byzonder de artikelen 201 tot 206 van het strafwetboek blyven in werking, de artikelen 4, 5 en 6 der wet van den 16den Mei 1829, worden by deze ingetrokken en buiten effekt gesteld; het 3de artikel dier wet echter zal niet toepasselyk zyn op laster of hoon, aan openbare autoriteiten, derzelver leden of aan ambtenaren schriftelyk aangedaan; zullende in die gevallen, deze misdryven, van officie wege, ook zonder klagte der gelasterden of gehoonden, moeten vervolgd worden.

Lasten en bevelen, enz.

De Kamer besluit deze stukken te doen drukken en ronddeelen en te verzenden naar de afdeelingen voor de maand November.

'Gravenhage, Dec. 19.—Z. E. de minister van justitie heeft, onder dagteekening van den 12den dezer, eenen rondgaanden brief geschreven aan de procureurs-generaal, advocaten-generaal, procureurs-crimineel, substituten van de procureurs-generaal, officieren van justitie en derzelver substituten, en aan de directeuren van policie, van den navolgenden inhoud:

"De koninklyke boodschap en het ontwerp van wet, door den Koning op gisteren aan de tweede kamer der Staten-generaal ingeleverd, zyn de uitvloeisels van Zyner Majesteits overtuiging, aangaande de noodzakelykheid tot het nemen van zeer ernstige en krachtdadige maatregelen in de omstandigheden, waarin zich de gemeene zaak, byzonder in sommige gewesten van het koningryk, bevindt.

"Deze omstandigheden zyn in die stukken duidelyk en nadrukkelyk ontwikkeld, terwyl daarby tevens 's Konings eigene beschouwing over den gang des bestuurs van het Ryk wordt opengelegd.

"By gelegenheid, dat ik u een exemplaar dier stukken doe toekomen, moet ik u ter voldoening aan 's Konings verlangen, met nadruk aandachtig maken op de verpligting, welke op u rust, om de beginselen van Hoogstdeszelfs regering, zoodanig als die in de bovengenoemde boodschap zyn opengelegd, in uwe betrekking voor te staan en tot rigtsnoer te nemen van uwe handelingen, vermits daar door alleen die vaste en regelmatige gang van bestuur verzekerd kan worden, welke tot bevestiging en bevordering van het algemeene welzyn zoo noodzakelyk is. Groote lauwheid, ja zelfs gebrek aan moedige, mannelyke en byzonder voor Zyner Majesteits officiren van justitie zoo zeer pligtmatige handhaving van het grondwettelyk Koninglyk gezag, en bevestiging van de klem der regering, hebben zich hier en daar maar al te veel geopenbaard, en zulks kan worden toegeschreven, gedeeltelyk aan de, door het misbruiken der drukpers verbreide en by sommigen, zonder nadenken en onderzoek onvoorzigtiglyk aangenomen leeringen, te eenemale strydig met de regering der Nederlanden en de regten van den Koning, maar ook gedeeltelyk aan den zedelyken dwang, welken de hevige en boosaardige uitvallen van eenige dagbladen op de gemoederen van sommige ambtenaren des Konings hebben uitgeoefend, en waardoor de pligtsbetrachting in openbare betrekkingen op eene verregaande wys is ondermynd geworden.

"Thans echter, nu de *Koning zelf* zoo duidelyk en uitdrukkelyk de beginselen heeft opengelegd, die Hoogstdezelve tot rigtsnoer neemt by den gang des bestuurs, en die zoo geheel en al uit de Nederlandsche grondwet voortvloeijen, zal zelfs niemand, die zich in openbare betrekkingen bevindt, en die strydig met die beginselen mogt handelen, langer tot verschooning kunnen aanvoeren, dat hy, uit onkunde met 's Konings bedoelingen, te goeder trouw zou dwalen; en ik ben gelast, U nadrukkelyk te herinneren aan den pligt, die allerbyzonderst op Zyner Majesteits officieren rust, om zich door geene overweging, van welken aard die ook zyn moge, te laten afhouden van het voorstaan en naleven dier beginselen, welke ten grondslag van het Nederlandsch staatsgebouw dienen, die aan de regering tot rigtsnoer verstrekken, en welker stipte opvolging de Koning alzoo met het meeste regt van alle die genen kan vorderen, die, hunne aanstelling van Hoogstdenzelven ontleenende, daarvan geen afstand willen doen, maar op Zyner Majesteits vertrouwen by voortduring aanspraak wenschen te maken.

"Byzonder moet ik u ook nog dringend aanbevelen, om u voortaan door niets hoegenaamd te laten terughouden, van stiptelyk toe te zien op de handhaving en nakoming van alle bestaande wetten en verordeningen, daar het Zyner Majesteit is voorgekomen, dat op vele plaatsen daaromtrent lauwheid en onachtzaamheid plaats heeft, en het Hoogstdeszelfs ernstige begeerte is, dat alleen die met openbare betrekkingen vereerd zyn, en vereerd willen blyven, zich die betrekkingen waardig toonen, door yverige zorgen, om de wetten te doen eerbiedigen, en rust en orde te handhaven en te verzekeren.

"Met deze krachtige herinnering aan de pligten, die op u rusten, heeft de Koning geenszins ten doel, om aan de vryheid van uwe gevoelens en denkwyze eenig geweld aan te doen, die vryheid, even als elke andere, wordt geëerbiedigd, zoo wel by den ambtenaar, als ieder ambteloos burger van den Staat; maar daar die vryheid eene laakbare en voor 's lands welvaren hoogstnadelige strekking bekomt, wanneer zy tot pligtverzuim en tegenwerking van 's Konings vaderlyke bedoelingen leidt, zoo acht Zyne Majesteit zich verpligt, in het belang der gemeene zaak Hoogstdeszelfs vertrouwen te moeten onttrekken aan hen die, in openbare betrekkingen geplaatst, zouden vermenen, niet te kunnen opvolgen en naleven die beginselen, welke de Koning bepaaldelyk, by nevenstaande boodschap, heeft verklaard de beginselen van Hoogstdeszelfs regering te zyn.

"Ik verzoek U derhalve, om den inhoud van dezen brief en van de daarby gevoegde koninklyke boodschap in rype overweging te nemen, en my binnen tweemaal vier en twintig uren na derzelver ontvangst stellig te onderrigten, of gy U al dan niet genegen en bereidvaardig gevoelt, om den daarin aangewezen weg zonder eenige de minste afwyking en met dien yver, trouw en vastheid te volgen, zonder welke het onmogelyk is, om langer met eenig nut het vaderland te kunnen dienen, en de rustige burgery te beschermen tegen de misdadige pogingen van kwaadwilligen."

's Gravenhage, Dec. 24.—De eerste kamer heeft berigt, dat zy zich heeft vereenigd met het ontwerp van wet, betreffende het toelaten van buitenlandsch ruw zout in het entrepôt.

Dec. 29.—'s Konings besluit van den 25sten dezer, bepaalt de inrigting van het vereenigd ministerie van zee- en landmagt, luidt als volgt:

"Wy WILLEM, enz.

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Onze beminde zoon, prins *Frederik* der Nederlanden, wordt by dezen benoemd tot admiraal van de vloot, alsmede tot kolonel-generaal der verschillende wapenen van de landmagt.

Art. 2. In die hoedanigheid zal hy met ons arbeiden, ons in onze tydelyke residentie volgen, en zitting blyven houden in onzen raad van ministers.

Art. 3. Te rekenen van den eersten January 1830, zal het beheer der zaken van onze zee- en landmagt, onder het opperbestuur van onzen beminden zoon, prins *Frederik*, als admiraal en kolonel-generaal, worden opgedragen aan twee directeuren-generaal, de een voor de marine en de andere van oorlog.

Art. 4. De admiraal en kolonel-generaal zal belast zyn met het algemeen toezigt over onze zee- en landmagt; met het onderzoek van alle onderwerpen van aanbelang, die tot dezelve betrekking hebben; met het doen van alle zoodanige voordragten, als hy tot bevordering van 's Ryks dienst in beide die vakken zal noodig oordeelen; met het inspecteren of doen inspecteren van schepen, troepen, vestingwerken, magazynen en andere dergelyke inrigtingen, en in het byzonder ook met het personeel onzer zee- en landmagt.

Art. 5. Wy behouden ons voor, om de attributien van onzen admiraal en kolonel-generaal, zoo jegens ons, als in verhouding met de beide directeuren-generaal, mitsgaders al hetgeen verder in deze voorziening mogt vereischen, nader meer bepaaldelyk te regelen, op de voorstellen die ons deswege door onzen admiraal en kolonel-generaal, ook na gehouden overleg met de beide directeurs-generaal zoodra mogelyk, zullen worden aangeboden.

Art. 6. Tot directeur generaal worden benoemd:

Voor de marine, de schout-by-nacht *J. C. Wolterbeek*, thans directeur van het departement der marine van de Zuiderzee;

En van oorlog, de luitenant-generaal *D. J. Eerens*, thans belast met het onmiddelyk toezigt enz., der corpsen infanterie, in het zesde groot militaire commando, zullende de beide generale-directien in 's Gravenhage gevestigd worden.

By besluit van den 29sten heeft Z. M. bepaald, dat de aangelegenheden van den waterstaat, van de nationale nyverheid en van de kolonien één ministerieel departement zullen uitmaken, en heeft hoogstdezelve aan het hoofd daarvan gesteld den Heer *van Gobbelschroy*, tot dus verre minister van binnenlandsche zaken; als secretaris-generaal is by hetzelve benoemd de heer *J. Brocx*, tot heden toe raad-adviseur by het departement van binnenlandsche zaken.

Als minister van binnenlandsche zaken is benoemd de heer Jr. *de la Coste*, gouverneur van Antwerpen, en als zoodanig is aangesteld de heer *van Crombrugghe*, staatsraad, lid van de tweede kamer der Staten-generaal en burgemeester van Gend.

Als secretaris van den raad van Staten is benoemd, in stede van den heer *'s Jacob*, die tot andere functien is geroepen, de heer *Beelaerts van Blokland*.

Als inspecteurs van de artillerie zyn benoemd geworden de kolonels van dat wapen, *Paravicini-di-Capelli* en *List*.

Voorts heeft Z. M. dezer dagen het grootkruis van de orde van den Nederlandschen Leeuw verleend aan de ministers *van Maanen*, *van Gobbelschroy* en *van Tets van Goudriaan*, en aan den graaf *Mercy d'Argenteau*.

Jan. 5.—De buitengewone zending van den graaf *de Celles*, by het hof van Rome met den 31sten December ll. hebbende opgehouden, heeft Z. M. den graaf *van Liedekerke* als Nederlandschen minister by den pausselyken stoel benoemd.

Haarlem, Dec. 25.—In de Javasche couranten tot den 8sten Augustus vindt men, in rapporten van den generaal *de Kock*, het verslag van de nadere krygsbewegingen en schermutselingen, welke tot in de laatste dagen van July tegen de opstandelingen hebben plaats gehad. Uit hetzelve blykt, dat *DiepoNegoro* door de vereenigde bewegingen der nederlandsche afdeelingen belet is geworden, om de rivier de Progo over te trekken, doch dat men zich hierdoor gedurende eenigen tyd minder heeft kunnen bezig houden met die kleine troepen muitelingen, die nog in het zuidergebergte verstrooid waren; hetwelk ten gevolge heeft gehad, dat derzelver stoutmoedigheid eenigzins was toegenomen;—dat men echter, de handen meer vry hebbende, eene expeditie tegen deze benden, aan wier hoofd de krygshaftige Tommongong *Jomogolo* zich bevond, heeft ondernomen, met dat gelukkig gevolg, dat de lt. kolonel *le Bron de Vexela*, die met dezen togt belast was, den 17den July, de vyandelyke benting Geger, die door *Jomogolo* en ruim 300 muitelingen verdedigd werd, na een zeer hardnekkig en bloedig gevecht, heeft vermeesterd. Vyf malen waren by die

gelegenheid de Nederlandsche troepen, benevens de inlandsche hulpbenden, te vergeefs op de versterking van den vyand, welke hoofdzakelyk bestond in eenen steilen rots van 30 à 40 voet hoogte, aangevallen, toen het hun eindelyk gelukte, naar boven te komen, en het opperhoofd der muitelingen zelf te doen sneuvelen.—De lt. kollonel *le Bron* besluit zyn rapport over deze gebeurtenis, met te zeggen, dat hy meent, dat deze overwinning de rust in dat gedeelte van het tooneel des oorlogs geheel zal hersteld hebben.

Na verschillende schermutselingen van weinig aanbelang is het den lt. kollonel *Sollewyn*, in verband met de kollones van de majoors *Bauer* en *Ten Have*, den 26sten naby Tankiesan, ten westen van Koeloer, gelukt, om met *Diepo Negoro* zelven slaags te raken Naar luid van het voorloopig berigt, hetwelk genoemde lt. kollonel aangaande dit gevecht heeft ingeleverd, is *Diepo Negoro* zelf by die gelegenheid ter naauwernood ontkomen, en is de pangerang *Adidatit-Anom*, oudste zoon van *Diepo Negoro*, met deszelfs vrouw, dochter van den rykabestierder der muitelingen, *Danoe Redjo*, benevens de radeen *Soekoor*, zoon van den gewezen regent van Samarang, en voorts nog een gevolg van 39 personen in handen der overwinnaars gevallen. Van deze gevangenneming verwachte men veel goeds, naardien het bekend was, dat *Diege Negoro* zynen bovengemelden zoon eene byzondere liefde toedroeg, en de ryksbestierder *Danoe Redjo*, met wiens dochter deze zoon gehuwd was, by den hoofdmuitelingen in groot aanzien stond.

De lt. koll. *Sollewyn* trachtte thans, zich zoo veel mogelyk aan den kolionel *Cleerens*, die zich ten zuiden van Paesan aan de Bogowonto bevond, aan te sluiten, ten einde gezamelyk te handelen, naar gelang der bewegingen, die de vyand, na het gevoelig verlies, hetwelk hy geleden had, zoude maken. De kollones van de majoors *Bauer* en *ten Have* hadden na het gevecht hunne vorige standplaatsen hernomen.

Overigens komt in de rapporten voor, dat zich wederom eenige hoofden der muitelingen uit eigen beweging hebben onderworpen.

Brussel, Dec. 28.—Na dat de dagbladen van de party der unionisten, of der vereenigde ultra-katholyken en liberalen, steeds hebben verkondigd, en zelfs in zeker opzigt verwacht, dat men het bestuur der geldmiddelen, en inzonderheid de tienjarige, zoude weigeren, ten einde hetzelve alzoo te noodzaken, de zoogenaamde grieven te verhelpen, zyn zy niet weinig te leur gesteld door den uitslag van de stemming der tweede kamer op den 23 December ll., by welke aan het gouvernement niet slechts de eenjarige, maar zelfs de tienjarige middelen zyn verzekerd. Vry algemeen komen zy daarin overeen, dat de zoo luidruchtige oppositie niets hoegenaamd heeft gewonnen.

OPROEPING!

Curaçao den 25sten February 1830.

DE Directeur ad-interim der Kolonie Curaçao, Bonairo en Aruba, als daartoe door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen gemagtigd zynde, roept by deze op den eigenaar of de eigenaars van de Spaansche vaartuigen Esperencia en Fortuna, dewelke in den nacht tusschen den 17den en 18den January des jaars 1822 door eenen Columbiaanschen kaper uit de Caracas baai te Curaçao zyn ontvoerd, of wel den gene of de genen deweike is of zyn regt hebbende, van den eigenaar of eigenaars der gemelde vaartuigen, ten einde zich binnen den tyd van Negen Maanden, van heden af te rekenen, by hem Directeur aan te melden en als zoodanig te legitimeren; met overlegging van de daartoe noodige en voldoende bewysstukken, waaruit op eene volledige wyze zal moeten blyken het bedrag of de bedragen van de door en wegens de ontvoering der meergemelde vaartuigen veroorzaakte en geledene schade.

De Directeur ad-interim voormeld,
(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 19den Maart 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 19 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Maart 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Lyst van aangebragte en onafgehaalde brieven ten Post Kantoor.

J H Senior	Maria Francisca George
Dew. C Pellegrim	S. B. Forbes
Fr. de la Rosa Bocanegra	L Thiefly
Th.Jutting&Abm.DeVeerjr.	Wed. S C Henriquez
José Maria Castillo	John N Reed
Michiel Calvo	John Thompson
José Alejo Orrueta	Gregorio Fidel Rivas
Maria Inees Simon	Anna Catarina Lacuo
Manuel Joaquin Bello	Johanna P. Thibhaca.

Publieke Inschrijving.

Ten dienste der Fortificatie werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr. Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur, Kommandant der Genie alhier, aan den minst inschryvende verleenen, de leverancie van VIER HONDERD strekkende Nederlandsche Ellen zwaar ZEILDOEK, welke minste inschryver voor het vervolg van het nog meer benoodigde, de levering zal blyven behouden, ingeval Hooggemelden Heere Directeur zulks zal goedvinden.

By ieder inschryving billet zal moeten zyn gevoegd een monster, en de aannemer zal de leverancie op de eerste aanvraag aan den Kommandant der Genie in zyn geheel moeten afleveren.

De betaling zal geschieden in Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan geld naar verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving moeten uiterlyk Woensdag den 31sten Maart aanstaande des voormiddags vóór 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN,

Den 18den Maart 1830.

BEKENDMAKING.

HET snel zeilende Brikschip MARIA & JACOBA, gevoerd door Kapitein S. VAN DUYN, zal gereed zyn om te zeilen met het begin der aanstaande maand April; voor Vracht of Passagie, addressere men zich by den ondergeteekende of by den kapitein aan boord.

J. J. POOL.

Den 19den Maart 1830.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde dit eiland voor eenigen tyd te verlaten, verzoekt dierhalve vriendelyk aan al de genen die hem verschuldigd zyn, zoo wel op Obligatien, Verbanden of Boekschulden, hunne respective Rekeningen te komen vereffenen op of vóór den 15den der aanstaande maand April.

J. J. POOL.

Den 19den Maart 1830.

BEKENDMAKING.

KAPITEIN J. J. BART heeft de eer zyne goede Vrienden te Curaçao by deze te berigten, dat hy verplaatst is op een ander schip en zich gereed maakt om eene reis op Suriname te aanvaarden; dat hy door drokke bezigheden en andere oorzaken niet in staat is, alle de aangenomene Commissien van zyne Vrienden te Curaçao te volbrengen; en daar hy de vaart op Curaçao heeft moeten verlaten, verzoekt hy alle zyn weldenkende goede vrienden zyne dankbare gevoelens aantenemen voor de gunst en wel byzonder voor de gulle vriendschap die hy aldaar in den tyd van byna elf jaren, waarin hy zestien reizen gelukkig volbragt heeft, genoten; zich verder in het gunstig aandenken en de vriendschap van hunen. aanbevelende; en alzoo SIMON VAN DUYN sedert verscheidene jaren als Stuurman gevaren heeft, en nu tot Kapitein van genoemde brik bevorderd geworden is, kan hy niet nalaten hem in dezelfde gunst en vriendschap zyner vrienden aantebevelen, daar hy zich ten volle overtuigd houdt, dat hy zal trachten zich dezelve waardig te maken.

Amsterdam den 19den December 1829.

Publieke Verkooping.

DE ondergetekenden als speciale Gemagtigden van den Heer JEOSUAH DE SOLA zullen op den 29 dezer by Publieke Opveiling op zeer voordeelige Conditie doen verkoopen de navolgende effecten, als:

Eene Plantagie genaamd Rykenberg, gelegen alhier in de Oost Divisie, 3de District.

Twee Huizen staande en gelegen alhier in de Willemstad in de Heere en Breede Straat, 1ste en 2de wyk No 43 en 73.

Twee Huizen op Pietermaai, 2de wyk No 116 en 117.

G. VOS, Jz. qq.
B. A. CANCRYN, qq.

Den 12den Maart 1830.

NB. De Effecten zyn alsmede uit de hand te koop.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden als Gemagtigden van den Heer GEORGE CURIEL, zullen op Maandag den 22sten der aanstaande maand Maart by publieke opveiling doen verkoopen:

EENE PLANTAGIE genaamd ST. BARBARA, gelegen in de Oost Divisie dezes eilands, benevens een aantal Huis en Tuin Slaven.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER Jr.

Den 19den February 1830.

☞ De Inventaris van bovengemelde Plantagie is te bezien ten Pakhuize van den eerste ondergeteekende.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Maandag den 5den der aanstaande maand April by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Eene Buitenplaats genaamd KLEIN ARRARAT met den opstal van Woonhuis en verdere gebouwen, staande en gelegen op den Berg Altena in de 4de Wyk No. 291; kunnende by hem deswegens nader informatie bekomen worden.

J. N. C. JUTTING.

Den 5den Maart 1830.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

13. golet Ranger, Smith,	Jamaica
16. lantje Especuladora, Garcia,	Cumana
19. golet Gran Maria, Kotjes,	Maracaybo
bark Eendragt, Quant,	Aruba,
—— Maria Manuela, José,	Coro

UITGEKLAARD—MAART.

15. bark Anna, Simmons,
17. golet De Eensgezindheid, Pool,
—— Juanita, Ferrero,
18. brik Susan, Steven,
golet Irena, Hanzen,
faluca Maria, Albertin,
19. golet Gysbertha, Debrot,

Z. M. brik Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Bois, is gisteren den 19den dezer binnen deze haven aangekomen.

Wy vernemen dat het bataljon Boyaca, hetwelk te Rio-de-la-Hacha in garnisoen lag en vyf honderd man sterk was zich van het gezag van den generaal Bolivar onttrokken heeft en binnen de stad Maracaybo gemarcheerd is en daarna tegen de aanrukkende troepen van dien generaal zyn uitgetrokken.

VRYHEID. GELYKHEID.

REPUBLIEK VAN HAYTI.

PROCLAMATIE.

JEAN PIERRE BOYER, President van Hayti.

Haytianen!

De Koning van Spanje heeft van de regering der Republiek de teruggave van het oostelyke gedeelte van Hayti geeischt.

Het antwoord op deze vraag kon niet twyfelachtig zyn; zy vloeide natuurlyk voort uit onze staatsregeling van December 1806, die aldus luidt: het eiland Hayti (voormaals San Domingo genaamd) met de naby liggende eilanden, die van hetzelve afhangen, maken het grondgebied van de Haytiaansche Republiek uit.

Terwyl de stichters dezer grondwet, waardoor wy geregeerd worden, op dat tydstip duidelyk de nationale wensch hebben te kennen gegeven, hebben zy echter geenszins inbreuk op de bezittingen van Zyne Katholyke Majesteit gemaakt, zy hebben slechts een regt doen uitoefenen, dat het voorbeeld van zoo vele beschaafde volken reeds geheiligd heeft, en dat noodzakelyk ontstaat uit het grondbeginsel van zelfbehoud, dat het aanwezen van het grootste gedeelte der volken gegrondvest heeft.

De oude Spaansche kolonie, sedert langen tyd in eenige opzigten aan zich zelve overgelaten, was in 1795, door het traktaat van Bazel tot een wezenlyk deel van de Fransche kolonie San Domingo geworden. Toen, in den jare 1802 eene ongelukkige expeditie alhier werd afgezonden, met oogmerk om de vryheid te ontnemen aan de genen die dezelve verkregen hadden ten koste van zoo vele opofferingen, strektte zich de poscriptie uit, gelyk iedereen het weet, tot aan het oostelyke gedeelte van het eiland. Dáár, zoo wel als in de westelyke provincien, zyn de stranden en zeeën bezoedeld geworden met het bloed van onze ongelukkige landgenooten.—Dus toen met de hulp der Voorzienigheid, de roemryke wederstandbieding der Haytianen den vyand dwong te kapituleren, was het niet onbetwistelyk dat het herstelde volk beschouwen en verklaren moest, in het belang van zyne zelfbehoudenis en zyne toekomende zekerheid, dat het gansche grondgebied in deszelfs integriteit zyn ondeelbaar eigendom was? Dit eiland eertyds bewoond door een oorspronkelyken volksstam, werd het schouwspel van lange en bloedige oorlogen, zoodra de Spanjaarden hetzelve bemagtigd hadden, want zy waren welhaast genoodzaakt deszelfs bezit te verdedigen tegen de Franschen, die zich aldaar zochten nedertezetten. De banden van bloed die de Souvereinen van de beide natien aan elkander vereenigden, zelfs de plegtigste traktaten waren niet in staat hunne yverzucht in toom te houden. Indien twee volken dezelfde regeringsvorm hebbende, met elkander op dit grondgebied niet in den vrede der nabuurschap hebben kunnen leven, zoo moet deze les niet verloren gaan voor ons; zy leert ons, dat een nieuw volk, dat voor de vryheid geschapen is, niet zonder gevaar voor zyn nationaal aanwezen in aanraking zoude kunnen blyven met een volk geregeerd door tegenovergestelde instellingen.

Burgers van het oostelyke gedeelte, inwoners van San Domingo, van St. Yaque, de Neybe, de la Hega, Porte-Plate en andere plaatsen van dit grondgebied, gy die, in 1820, by den val van den onderdrukker van het Noorden des Eilands, U gehaast hebt om afgevaardigden naar my toetezenden en uwe begeerte kenbaar te maken, om de weldaden te genieten van de vereeniging met de Republiek, gy hebt niet kunnen vergeten de vaderlyke aanbevelingen die ik U toen deed, ten opzigte der omstandigheden. Gy zult getrouw zyn aan de belofte die gy gedaan hebt, en zoo als alle kinderen van Hayti, zal uwe oorsprong U altyd herinneren dat het Afrikaansche bloed in uwe aders vloeit. Wee, diegene welke bloohartig genoeg zoude zyn, om zich te laten verleiden door de inblazingen der trouwloosheid, hy zoude op eene onwyfelbare wyze het slagtoffer van zyne blinde ligtgeloovigheid worden. Dat de vervulling van den eed om het vaderland te verdedigen standvastig voor uwe harten een geheiligde pligt zy; en dat de boom der vryheid, dien ik het geluk gehad heb in uwer midden te planten, altyd vruchtbare en onvernielbare wortels uitschiete.

Haytianen!—Na de onbetwistbare gebeurtenissen, bewyzende de regten der Republiek, na de bezitneming van het gansche grondgebied van Hayti, zoude het heden te vergeefs zyn, om voor te geven, dat het oostelyke gedeelte, dat zich toevalliglyk bevonden heeft onder de Spaansche vlag sedert 1809 tot 1825 niet beschouwd zoude kunnen worden een integrerend gedeelte van Hayti uittemaken. Is het niet klaarblykelyk dat het slechts van dezelfde voorregten gebruikt heeft gemaakt, waarvan de Bataven, Portugezen en burgers van Noord Amerika zich in vroegere tyden ten nutte hebben gemaakt, om hunne onafhankelykheid te verkrygen?—Welke ook, overigens, de hardnekkigheid zyn moge van het ongerymde vooroordeel, dat aan onze landstreek de regten betwist, die wy verkregen hebben door dezelfde middelen als deze erkende staten; het besluit, dat wy genomen hebben om dezelve te verdedigen voor vernietiging, is onveranderlyk. Wy hebben aan de wereld getoond dat ons verlangen is, om in vrede te leven met alle natien; wy zyn dus altyd van voornemen om de rust der staten die ons niet storen, te eerbiedigen; maar indien ons grondgebied ooit worde aangetast, zoo zouden wy jegens onze aanvallers van dezen pligt ontslagen zyn; en wy zouden het noodlot van Hayti in de handen van den hoogsten regter der volkeren en koningen stellen.

Gegeven in het Nationale Paleis van Port-au-Prince, den 6den February 1830, het 27ste Jaar der onafhankelykheid van Hayti.

BOYER.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Jan. 15.

There is a grand division in the Cabinet upon the question of Prince Leopold going to Greece. Some person—we do not wish to say who—think that this is a job of the Duke of Wellington's, who is anxious, for *some* reason, (we dare not print what we think in these ticklish times, under the contagion of the present *Scarletina*) to please the Duchess of Kent, by doing something for her brother; and these same persons have no fancy that his Serene Highness should be put, to gratify any individuals, into a position which would certainly embroil (or at least run the chance of embroiling) this country in the eternal squabbles of the East. This is one cause of quarrel, *and hot words have arisen.* It is also the opinion (and that not expressed in any mealy-mouthed fashion) in certain high quarters, that the persecution of the press is equally disgraceful to all concerned in it. Certain Ministers do not agree in this; and *then, too, the language has not been of the coolest.—Age.*

(From the *Constitutionnel.*)

Ancona, Dec. 21.

Letters from Corfu announce that the choice of Prince Leopold as King of Greece has much afflicted the friends of the unfortunate Hellenists. In this choice the projects of Great Britain are recognised, who, as she cannot grant her Protectorate to Greece, wishes to render the inhabitants thereof indirectly tributary. It is said that the principal Greeks at Napoli di Romania have discussed, signed, and addressed a petition on this subject to the Emperor of Russia, supplicating his Imperial Majesty to protect the poor Greeks against England, which under the mask of a King, wishes to give them a Government that will plague them as much, and perhaps more than the Grand Seignior; and well informed persons say that a Congress will be held before spring, at Vienna, and that the future Plenipotentiaries of this diplomatic Council have been already chosen and approved by Messrs. Wellington and Metternich. It is believed, likewise, that the famous English warrior will, after the opening of the Parliament of England, preside in person at the political and diplomatic debates of the pacificators of Europe.

Prince Leopold—King of Greece.

The Court Journal of Saturday says—"We are enabled to state, from the most positive authority, that all the preliminary arrangements for raising Prince Leopold to the throne of Greece have been made, and that the result of the conferences has been communicated to the respective courts whose ambassadors had taken part in them. There are, however, still some obstacles to surmount, and we can confidently state that the affair is not considered to be positively settled. So far as the Prince himself is concerned, no point remains to be argued; and it is believed that the Emperor of Russia will also agree to what is determined upon in London. Should every thing be arranged definitively as now intended, the Duke of Wellington or the Earl of Aberdeen in the House of Lords, and Mr. Peel in the House of Commons, will bring in a bill to absolve the Prince from his allegiance as a British subject; and the means of enabling him to support the kingly dignity will be provided by the Allied Powers. As to the income enjoyed by Prince Leopold, in right of the late Princess Charlotte, we have authority to state that no suggestion will be made to him by our ministers, to relinquish any part of it, it being felt that such an interference would be indelicate.—It is expected, however, that such a liberal provision will be made for him as King of Greece, that his Royal Highness will voluntarily resign a portion of the income which is paid to him by this country. In addition to this statement, which is from good authority, we have to notice a rumour, now very prevalent in the best saloons in Paris, that a marriage is to take place between Prince Leopold and one of the daughters of the Duke of Orleans. Such a union is much more probable than the story which has been told of an intended marriage between him and the widow of Napoleon.—It is a well known fact that his Royal Highness and the Orleans family have lately been on terms of very great intimacy. During his stay in Paris, he was a frequent visitor at the Duke's palace, and since his return there has been much correspondence between him and the Duke. The statement in a morning paper, that the King was warmly opposed to the projected elevation of Leopold, is, we can state positively, without foundation.

January 18.

The London papers, generally state that the King is in excellent health and spirits, but one or two of them indulge in some of those obscure hints of his illness which have appeared occasionally for years back. The Star, however, carries the matter farther, and asserts that his Majesty, the week before last, had fifty ounces of blood taken from him, to reduce inflammation; and, as if this was not enough, the Caledonian Mercury of Saturday affirms, authoratively, that he lost eighty ounces, or a Scotch pint and a mutchkin, of royal blood.—We pin our faith on the healthy reports, more especiale when we see that his Majesty gave long audiences on Thursday.

We understand that a serious difference of opinion exists between the Premier and an Illustrious Personage on the subject of the affairs of Portugal. The desire of the Noble Duke to recognise the regal authority of Miguel is said to be opposed in the highest quarter, in consequence of a feeling that the conduct of Don Miguel has been directly insulting to the Sovereign of this country, inasmuch as he has broken engagements which he had personally made when hospitable entertained at Windsor.—*Brighton Gazette.*

Private letters from Lisbon state, that the Minister of War had the chief engineer examined with respect to the defensive condition of the maritime fortifications; and the answer was, "That all the batteries were in a state of ruin—the repair of which would cost at least two millions of crusados." The old Queen was so imminently indisposed that she had confessed and taken the sacrament. Her dissolution was daily expected.

Accounts from Warsau of the 28th December state that the Emperor of Russia is recovering but slowly in health. His Imperial Majesty's illness is supposed to have a deeper root than merely the effects of the late accident. The difficulty of pleasing *all* parties by the termination of the Turkish war at a moment when Constantinople was within his grasp, weighs heavily on the Emperor's spirits. How far the result of the Turkish mission may alter the state of affairs remain to be seen.

The Editor of the Courier Français announces, strangely enough, the receipt of a letter from Vienna, describing a meeting of the Ambassadors and Envoys of the different powers of Europe, at Prince Metternich's; each of whom was empowered, he says, to convey the answer of his Court on the appointment of Prince Leopold to the throne of Greece. The dissentient votes were, he adds, very few, and the only power of importance among them was Sweden.

FROM A ST. THOMAS PAPER.

Norfolk, Jan. 30.

From Rio Janeiro.—The brig Edwin, Capt. James S. Hipkins, arrived in Hampton Roads, on Wednesday, from Rio Janeiro, whence she sailed Dec. 10.

We learn no political news by this arrival.

The following extract of a letter, however, is of some interest, as it gives the particulars of the event which had well nigh deprived the Throne of Brazil of its Imperial incumbent:

Rio Janeiro, Dec. 9.

"Two days since a very serious occurrence to the country, was near taking place in the death of the Emperor. He was driving the Empress, the Prince of Leuchtenburg, and the Queen of Portugal, in his curricle, when from some cause or other he upset them. The Emperor was very severely bruised on different parts of his body and head, and had two ribs broken. The Queen of Portugal had her jawbone broken and was otherwise much injured. The Prince of Leuchtenberg had several ribs broken, and his shoulder dislocated, and the Empress was bruised, tho' she came off without broken bones. The Emperor was senseless for some time, and when he came to himself received the Sacrament. It is said however, that to-day he is better—should he not recover, we shall have terrible times here.

February 9.

Mexico.—The following letter we copy from the Baltimore American. If the accounts it contains prove correct, our anticipations have been entirely contradicted, except in the fact that bloodshed has been avoided. Bustamente, the letter says, has been completely successful, while Guerrero has been left without hope, by the general declaration of the capital against him. It is stated that this declaration was made in favor of Bustamente's plan—of course there can nothing be openly done in favor of a central government, though we cannot tell what course may hereafter be taken. Santana's movements will not attract the attention of all,

"Tampico, 24 Jan. 1830.

An express arrived yesterday from the city of Mexico, which brought the following statement, under date the 23d ult—"Last night a grito was given in this city in favour of Bustamente's plan, which has proved most decidedly successful. The government was obliged to surrender the palace at about 6 o'clock this morning, and is completely overthrown. A commission, consisting of three persons, Louis Quintena, Lucas Aleman, and Velez, are named to exercise the executive power until the arrival of Bustamente from Puebla. The ministers will be immediately named, but it is not yet known who they will be. The revolution was affected without any of the violent excesses of last year; some attempts at a saque were made by the Leperos, but were immediately prevented by the good behaviour of the troops. This morning the Capital is in perfect tranquility and good order. The President Guerrero is with a body of troops, (2000 men) at some distance and will, we suppose, be compelled to retire towards the coast, as no hopes now remain for his party. Santa Ana has gone to Vera Cruz, and assumed the command of the troops there. The views and intentions of this chief do not appear to be even understood, but it is generally believed that they are in favor of Bustamente."

Ediktale Oproeping.

MET consent van den Edelen Achtbaren Raad van Justitie des Eilands St. Eustatius

DOED

JOHANNES DE VEER in qualiteit als Executeur in den Boedel en Nalatenschap van wylen ABRAHAM H. FEREIRA, door my ondergeteekende GeregtsBode voor de eerste maal by Edikte

DAGVAARDEN

Allen en een iegelyk, dewelke mogten sustineren eenige actien of pretensien te hebben tegens den Boedel en Nalatenschap van wylen genoemde Abraham H. Fereira omme te compareren voor den Edelen Achtbaren Raad van Justitie dezer kolonie op den 24sten December dezes jaars, den 21 January, 18 February ofte uiterlyk op Donderdag den 18 Maart 1830 des morgens te 9 uren, en dezelve aldaar op, en aantegeven, en die te justificeren, op pœne dat tegens die gene welke in gebreken blyven dezelven op voornoemde dagen aantegevah en te justificeren zal by default en verstek worden geprocedeerd;—wordende tevens by deze een ieder der debiteuren van dezen boedel verzocht om aan terzelve dage opgave te doen van het door hun verschuldigd.

St. Eustatius den 27sten November 1829.

A. BIAGINA,
G. Bode.

Oproeping van Crediteuren.

DE Crediteuren van den Heer FRANS ROJER worden mits deze opgeroepen en verzocht om hunne pretentien zoo spoedig mogelyk by de ondergeteekenden te komen inleveren, ten einde hen in staat te stellen de zaken van den Heer Rojer te kunnen vereffenen.

J. C. MEYER.
C. L. VAN UYTRECHT
H. P. ROJER.
AUGUST MULLER.

Den 12den Maart 1830.